

omenjenega dne popoldne zadela pri obračanju z avtomobilom v hišo ob cesti Ferdinand Hertler, inštalater v Kolodvorski ulici v Ljubljani. Dobil je hude poškodbe po glavi ter rokah in avto je v spodnjem delu čisto razbit. Poškodovanega Hertlerja so reševalci oddali v ljubljansko bolnišnico.

Orožnik zginil v Blejskem jezeru. Orožnik Franc Jugoveta, ki je bil dodeljen čez poletje na Bled, se je podal z drugimi tovariši 29. julija kopat v Grajsko kopel. Skočil je v vodo, plaval nekaj časa, nato pa je naenkrat zginil pod vodo in se ni več prikazal. Jugoveta je bil edini med tadj se kopajočimi tovariši, ki je znal plavati. Najbrž ga je zadela v vodi srčna kap.

Mestni uslužbenec utonil. Pri Tomačevem je utonil pri kopanju v Savi Franc Puc, uslužbenec mestne elektrarne ljubljanske. Sava je truplo odnesla. Pekovski pomočnik Ivan Kaplan je našel na obrežju samo obleko smrtno ponesrečenega.

Razne požarne nesreče. Požarna nesreča je hudo zadela v Lehnu pod Ribnico na Pohorju posestnika in graditelja orgel Rafaela Konečnik. Ogenj mu je uničil hišo in delavnico, v kateri so zgorele ene orgle, en klavir in dva harmonija. — V Jahovici pri Planini ob italijansko-jugoslovanski meji je zanetil udar strele kozolec posestnika Antona Zihlerla. Vžgal se je tudi hlev, iz katerega so komaj oteli živino. Zgorelo je vse gospodarsko poslopje ter 27 stotov sena in trpi pogorelec 80.000 din škode. — V Gladomesu pri Slov. Bistrici je zgorela 40.000 din vredna domačija posestniku Ignaciju Rahtelu. — Strela je udarila v gospodarsko poslopje posestnika Andreja Fidlerja v Ogorevcu pri St. Jurju ob juž. žel. Z uničenjem poslopja je povzročil požar pogorelcu 80.000 din škode. — V Prepoljah pri Račah so zanetili otroci ogenj, ki je vpepelil gospodarsko poslopje posestniku Jurju Cestniku.

Tri hude nesreče v inozemstvu. V velikem predmestju Pariza je iztiril 29. julija brzovlak St. Etienne—Pariz radi na-

pačno postavljenih kretnic. Nesreča je zahtevala 27 mrtvih in 50 ranjenih. Med žrtvami je mnogo romarjev, ki so se vračali iz Lissieuxa in precej otrok, ki so bili na povratu s počitnic. — Iz Pariza poročajo o drugi nesreči, ki se je zgodila dne 30. julija v rudniku »Petite Roselle« pri Metz. Izbruh požara je povzročil eksplozijo. Ranjenih je bilo 14 rudarjev in od teh je eden podlegel poškodbi v bolnišnici. V tem rudniku so zaposleni tudi Slovenci. — Na morju je zgorel ameriški parnik »City of Baltimore«. Na gorečem parniku je bilo 158 potnikov, med katerimi je nastala strašna zmeda. Zgorelo je 16 ljudi, 50 jih pogrešajo, ostale, ki so poskakali v morje, so rešili oni, ki so prihiteli goreči ladji na pomoč.

Razne novice.

»Domovina« zna strokovnjaško glumiti neko nepristransko vlogo, je pa v resnici JNS list, prešinjjen do kosti in mozga z laži-svobodomiselnim, neslovenskim duhom. To je podeželsko glasilo tistih, ki so z vidovdansko ustavo naprtili naši državi moreči centralizem in ki so med JNS diktaturo izvrševali nad našim ljudstvom najhujše nasilje. »Domovina« je povse nekatoškega duha. V vprašanju konkordata se je postavila na stališče, ki je katoliški Cerkvi sovražno. Stališče gospodov okoli »Domovine« je to-le: Konkordat ni koristen, marveč »bo škodoval verskemu miru«. »Domovina« torej ne brani pravic katoliške Cerkve in katoličanov, marveč jemlje v obrambo JNS hujskanje in tiste srbske pravoslavne kroge, ki so nasledili JNS hujskarijam. List, ki ne brani pravic slovenskega ljudstva in njegove vere, ne spada v slovensko katoliško hišo!

»Kmetijski list« kaže od tedna do tedna se množeče znake zvođenosti možganov. O konkordatu je (28. julija) zapisal, da konkordat z vero nima nič opravka. Kaj pa je katoliška Cerkev, če ne organizacija katoliške vere? Vtis porodne laži se vedno bolj uveljavlja pri tem listu. Že od svojega poroda se imenuje »Kmetijski list«

BATERIJE CROATIA

žepne anedne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica

IVAN PASPA I SINOVI
ZAGREB, KOTURAŠKA 69

(»Kmetijski list«), pa nima ne s kmetom ne s kmetijstvom opravka, ker je glasilo liberalne gospode. Ker je torej z lažnostjo obremenjen od rojstva, ni čuda, da o katoliški Cerkvi laže, češ, da je klerikalna organizacija.

Bojevniki. Še nismo pozabili let, ko je bil razmah bojevnike misli po zaslugi pokojnega delavnega Franca Bonača in umrlega neutrudljivega predsednika Martina Colariča v polnem razmahu. Zopet vas pozivamo, da strnete svoje vrste in da poživite naše bojevnike organizacije. Agilni tovariši in organizatorji, ustanovljajte skupine bojevnikov, ki so podružnice Zveze bojevnikov! Pojasnila in pravila dobite pri Zvezi bojevnikov v Ljubljani, Tyrševa cesta 99. Tovariši! Potrebno je, da bodo 29. avgusta, ko bo blagoslovitev temeljnega kamna za grob neznanega slovenskega vojaka na Brezjah, zbrani tisoči slovenskih fantov in mož, organizirani v naših vrstah!

Srečna župnija. V Guštanju so bile julija kar tri nove sv. maše. V nedeljo 11. julija sta primicirala Jaroš in Janko Kotnik. V nedeljo 25. julija je opravil prvo sv. daritev g. Viljem Jevšnikar.

Mariborski teden je bil slovesno odprt v soboto 31. julija.

Zaloga smodnika v Kamniškem jarku. — Razburjenje v Kamnici. Iz Kamnice pri Mariboru smo prejeli: Ko se je pri nas zvedelo, da namerava neka mariborska tvrdka graditi skladišče smodnika v Kamniškem jarku, kjer so zelo goste hiše in druga poslopja, je nastalo med prebivalstvom splošno razburjenje. Po Kamniškem

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

30

Drugič, ko ga je spremila do duri, je rekel:

»Šmarski misijon me je naučil, da sem se Boga bal; zdaj ga ljubim. Ko bom krščen, bom zelo vesel.« Krščanski nauk, ki mu ga je pater Valerijan jasno in pregledno razložil, ga je tem silnejše prijel, ker mu je bil večidel nov. Nov svet se mu je odprl in s svojim bistrim razumom in močnim čustvom se je vedno bolj vglobil vanj. Ure in ure je presedel gori na robu gozda in premišljal o sreči, ki mu bo po krstu, ko se bo združil z otroki božjimi v občestvo svetnikov... In pri teh mislih je zabil na vse, še celo na Veroniko.

Tudi Veronika se je spremenila. Nič več ni bila vedra ko prej, potrta je bila, raztresena, večkrat je kaj preslišala ali narobe odgovorila, nemirna je postala.

Nekega večera je prišel pater Valerijan na Cenco gledat. Tedaj je omenil tudi jagra in bile so besede polne hvale zanj. Mladi mož, tako je dejal, je duševno prav tako nadarjen kakor telesno, posebno voljo ima močno; to še bo kristjan, da bo veselje.

Veronika je pri tem vsa zardela. Ko je pater odhajal, je šla kakih trideset korakov od hiše z njim. Nenadoma je bruhnila iz sebe:

»Častiti oče, nekaj me strašno teži... Večkrat že sem vas hotela vprašati.«

»Kaj pa? Le kar povej!« jo je hrabil prijazni duhovnik.

»To je zaradi onega mladega moža, zaradi grofovega jagra,« je zajecjalo dekle. »Ni mi kar tako... rada ga vidim in zmerom moram nanj misliti... Večkrat se mi zdi, da ga imam veliko rajši kakor druge ljudi.«

Pater jo je pogledal v oči, kakor da hoče v teh brati, in je dejal resnobno in dobrotno:

»Saj to je vendar prirodno, da imaš človeka, ki ga hočeš vzeti, rada. To ni nič hudega. Biti pa mora čista ljubezen in nič pregrešnega.«

»Pregrešnega kaj? Bog varuj! — Taka misel mi pač nikoli ne pride.«

»Tedaj bodi mirna in brez skrbi! Moli za jagra! Menim, da te je vrđen.«

Konec drugega tedna se je jagar ob nenavadni uri oglasil na Cencinem domu. Bil je resnejši ko kdaj koli prej in je prosil Veroniko za kratek pogovor. Stopila sta na vrt. Jagru je beseda šla očitno težko z jezika; kajti šele čez nekoliko časa je spravil iz sebe:

»Veronika, storil sem ti hudo krivico. Za nekaj, kar sem itak dolžen storiti, sem ti izsilil obljubo, da me boš vzela. Če ti je hudo, če ti je težko besedo držati, ni ti treba. Jaz pa bom kljub temu storil,

Zračni promet preko severnega Atlantskega morja

Dne 5. julija se je dvignilo v Fines (Irsko) v zrak ogromno angleško vodno letalo »Caledonia«, ki se je lotilo poskusnega poleta v Bootwood na Novi Fundlandiji pred severno Ameriko. Istočasno se je lotilo iz nasprotni strani iz Bootwooda na Irsko ameriško letalo »Clipper«. »Caledonia« je dosegla cilj v 15 urah in 9 minutah, »Clipper« je preletel isto razdaljo v 12 urah in 40 minutah. Zračni promet med Irsko in Severno Ameriko bo oskrbovalo šest štirimotor-nih vodnih letal, ki so last letalske družbe in so bila izdelana v Ameriki in na Angleškem. »Clipper« in »Caledo-

jarku hodi leto in zimo na stotine izletnikov in tujcev k Sv. Urbanu, Sv. Križu, Sv. Duhu in dalje proti Kozjaku. Skladišče smodnika in drugih razstrelivnih snovi gotovo pod nobenim pogojem ne spada v tako obljuden kraj, kakor je Kamnica. Tukaj je vse polno poletnih bivališč Mariborčanov, tu so kmetije in viničarije na vsaki strani Kamniškega jarka, po katerem vozi noč in dan veliko število voz z lesom in deželnimi pridelki. Z zgraditvijo smodnišnice in skladišča eksplozivnih snovi bi se resno in stalno ogrožalo življenje prebivalstva in izletnikov. Radi tega resno svarimo merodajne činitelje, da preprečijo pretečo nevarnost. Prizadeti prebivalci so napravili primerne korake pri oblasteh.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmodernejše urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižnice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Upisovanje v enoletni trgovski tečaj »Hermes« dnevno. Absolventi z malo maturo imajo posebne ugodnosti. Zahtevajte prospekt! Maribor, Zrinjskega trg 1. 970

Obžalovanja vredni slučaj.

SMOLA LAŽI-KAPUCINARJA

Delomržeži poskušajo z vsemi mogočimi prevarami ter sleparijami. Človek mora biti danes zelo oprezen, da ga ne osleparijo na debelo.

Cesa vsega si ne upajo zločinski goljufi, nam kaže primer, ki se je bolj v začetku minulega tedna odigral v Slov. Bistrici.

Iz smeri Konjic sta se pripeljala v avtomobilu in sta izstopila pred sirotišnico v Slov. Bistrici, katero upravljajo šolske sestre: moški v preobleki kapucina z dolgo črno brado in civilno oblečen gospod.

Pozvonila sta in sta se predstavila vratarici kot pregledovalca ali revizorja samostanskih knjižnic. Vratarica je hotela poklicati prednico in je zapustila čakalnico. Potegnil je prepričani radi par trenutkov odprtih vrat in to je bilo usodepolno za kapucinarjevo prilepljeno brado. Vratari-

ca je pri odhodu skozi vrata videla, kako se je umetna kapucinarjeva brada vsled prepričane pobesila navzdol in je bil podan dokaz, da ta dva človeka ne nameravata nič poštenega.

Odhitela je po prednico in telefonirala po oročnike.

Goljufa sta kmalu sprevidela, da ju je spravila umetna kapucinarjeva brada v nevaren položaj. Pobegnili sta s toliko naglico, da je civilist celo pozabil klobuk v čakalnici.

Lopova, ki sta govorila z vratarico slovensko, sta se odpeljala v avtomobilu proti Ptuj. Nikdo ne zna, kaj sta hotela goljufa s pregledom samostanske knjižnice.

Socialni demokrat poneveril 12.000 din delavskega denarja. Gradbeni delavci v Mariboru so organizirani v precejšnjem številu pri »Savezu gradjevinskih radnikov«, ki je socialistična organizacija. Tajnik te organizacije je bil Vinko Šerf, ki se je svojčas najbolj trudil, da je spravil kolikor mogoče veliko delavcev pod socialistični klobuk. Delavci so plačevali od svojih mezd prispevke za organizacijo. Od te težko plačane članarine je Šerf porabil 12.000 din zase in je gradil za ta denar malo hišico v Dobravi pri Teznu. Goljufijo so mu dokazali iz centrale v Ljubljani, odkoder so poslali revizorja in ta je ugotovil poneverbo. Na prijavo je Šerf priznal, na kak način je sleparil delavce, ki so itak tako slabo plačani, da komaj životarijo.

Nepošten najditelj. Z dvema bankovcema po 500 din je poslal g. Pergler, izdelovatelj avtokaroserij v Mariboru, ključavničarskega vajenca Franca Šrimpfa v trgovino. Fantu je med potjo padel denar iz žepa. Izgubljeni denar je hitro pobral neki kmečki fant, ki se je peljal za Šrimpfo na kolesu in je zginil.

Iz šale — smrt. V Ruperčah pri Sv. Marjeti ob Pesnici se je kopal v Pesnici mladi svet. Med kopalci sta bila 14 letni Feliks Lipušek in 15 letni Mirko Mavrič. Lipušek, ki ni znal plavati, se seve ni upal v 3 m globoki tolmun. Mavrič je neplavača za-

grabil, ga je porinil bolj na globoko in ga potunkal pod vodo. Tunkanje je že bilo za marsikatero usodepolno in tudi v tem slučaju. Lipušek ni bilo več iznad vode in so ga spravili iz tolmuna kot utopljenca. Mavrič je radi smrtne nesreče pobegnil ter se skril, da ga niso mogli takoj najti.

Za nad 2000 din škode so napravili v zadnjem času vlomilci po okolici Gornje Radgone.

Beg iz življenja. V Kupetincih se je v gozdu obesil 17 letni Jurij Babič, mesarski vajenec iz Ljutomer, doma v Selnici ob Muri. Iz okoliščin je sklepato, da je to izvršil najbrž v nedeljo 25. julija zvečer. Našli so ga šele v torek. Izvršil je neke nerednosti, pa se je zbal posledic. Znak mehkužne moderne vzgoje!

Po vladu oškodovan posestnik. V Zg. Bistrici pri Slov. Bistrici je bilo od neznanca vlomljeno v hišo posestnika Franca Blažič. Z vlomilcem je zginilo orožje, tri ure in nekaj gotovine.

Hitro v rokah pravice. V Gabrovcu pri Konjicah je bilo 28. julija vlomljeno v stanovanje Maksa Vodenik. Vlomilec Karol V. je odnesel raznih predmetov za 5000 din in skoro novo obleko, katero je oblekel. Z ukradenim blagom se je podal v Arclin pri Vojniku, kjer je trgoval na drobno. Dne 29. julija se je mudil okradeni Vodenik v Vojniku in je videl tatu v svoji obleki. Zadevo je prijavil celjski policiji, ki je uzmoviča aretirala. Prijeti je tudi povedal, komu vse je prodal ukradeno robo.

V kopalšču prijet tat. V Ljubljani v mestnem kopalšču ob Ljubljani so opazovali že dalje časa, da je na delu tat, ki izmika kopalcem iz kabin ure, obleko in denar. Zadnjo soboto 24. julija je bila v kopalšču ukradena 800 din vredna ura in nato je vzel kopalščice pod nadzorstvo detektiv. Kmalu je prijel 25 letnega Istrana, ki je imel pol aktivke ponarejenih kabin-skih ključev. Ko so ga še natančneje preiskali, so dobili v njegovi listnici raznih tujih valut za 4000 din in že zgoraj omenjeno srebrno uro, ki je bila v soboto

nia« sta se na poskusni vožnji srečala in sta bila med seboj stalno v radio-zvezi glede vremenskih prilik.

Čudežni

cvet butča-palme

15 let rabi butča-palma, odkar so jo zasadili s semenom, da požene prvi cvet. V tem času je doseglo njeno deblo višino 5 m in vrh palme je kronan s 4 m dolgimi listi. Iz kota spodnjega že navadno posušenega lista se izoblikuje tvorba, ki je podobna koncu sulice, in iz nje se lepega dne naredi cvet. Cvet, ki je zlato-rumenkast, se odpre glasno, kakor bi razčesnil platno. Kras cvet traja osem dni. Sad dozori v treh mesecih in jedra v notranjosti sadu so iskano krmilo za živino.

kar sem ti obljubil, in ne zahtevam za to ničesar od tebe.

Dekle je prebledelo. Trpko je odgovorila:

»Torej me ne maraš? Moja beseda ti hodi navzkriž?»

»Ne, ne!« je dejal na moč glasno. »Prav me razumi, Veronika! Na vsem svetu nimam nobenega človeka tako rad kakor tebe. Prav zaradi tega nočem, da bi ti kaj prizadejal, kar ti ni po volji in ti je morda zoprno.«

Tedaj je dvignila glavo in dejala po svoje jasno in odkrito:

»Tvoja ljubezen mi ni zoprna, ampak sem je vesela. Tudi jaz te imam rada.«

»Veronika, Veronika, povej še enkrat, prosim te!« je zagorel.

»Rajši te imam ko kogarkoli. Davno že te imam rada.«

»In jaz te imam rajši ko samega sebe. Ko bi mogel življenje dati zate, rad bi ga dal, da bi ti pokazal, kako rad te imam.«

Iz njegovih besed je kipelo tako silno čustvo, taka ljubezen, ki je bila v resnici močnejša od smrti. To je čutila tudi Veronika. Ganjena mu je podala roko, potem pa naglo odšla.

Že je bil določen dan, ko bi moral jagar s patrom Valerijanom v Celovec, da bi tam sprejel zakrament svetega krsta. Kako se ga je že veselil! Ali človek obrača, Bog pa obrne. Tudi Anzanu je prekrizal načrt.

Cenci je bilo očitno bolj, odkar se je spravila z Bogom. Lahko je spet vstala in je vsak dan po več ur prebila izven postelje. Čim bolj se je počutila, tem bolj je silila iz hiše ven, da bi se naučila čistega zraka. Nazadnje je že ni bilo mogoče držati in Veronika jo je morala peljati na vrt. Dnevi so bili lepi in topli, tako da bolnica kar v hišo nazaj ni hotela; do večera je slonela v naslonjaču in pasla oči po hribih in smrekovih leséh.

Nekega popoldne se je vreme nenadoma sprevrglo. Vihar se je pripodil in prignal kup temnih oblakov. Čeprav jo je Veronika opominjala in gonila v hišo, Cenci ni šla prej, da jo je zmočil prvi pljusek dežja. Sicer se šla ko h kraju in v posteljo, toda do večera se ni mogla prav zagreti. Zopet jo je prijel stari kašelj in jelo jo je dušiti. Ponoči jo je začela še mrzlica tresti. Veronika je storila vse, kar je vedela in znala; vendar ni pomagalo nič.

Ko je Veronika zjutraj poklicala padarja, je dejal, da so se Cenci vnela pljuča. Tej bolezni bolnično slabo srce ni bilo kos in kljub vsej postrežbi ji je od ure do ure postajalo slabše.

(Dalje sledi)